

AHIR A LA CASA DE CARITAT

Homenatge a Sor Maria Eulàlia Arqué, amb motiu de complir-se vint-i-cinc anys que exerceix el càrrec de Superiora

EL CONSELLER DE SANITAT I ASSISTÈNCIA SOCIAL I PRESIDENT DE LA JUNTA, SENYOR JOSEP JUVÉ SARROCA, OFERÍ LA FESTA, EN UN SOBRI I EMOCIONANT PARLAMENT, EN NOM DEL PRESIDENT DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Ahir, tarda, tingué lloc, a la Casa de Caritat, una simpàtica festa, amb la qual la Junta de Govern i els asilats del dit establiment reteren homenatge a sor Maria Eulàlia Arqué amb motiu de complir vint-i-cinc anys en l'exercici del càrrec de Superiora, missió que ha exercit i seguirà portant a terme amb un alt i exemplar sentit d'amor, d'abnegació, de seny i de pietat.

Als dos quarts de cinc, hora anunciada per començar la festa, la gran sala-teatre de la Casa oferí un aspecte animat i brillant. No solament els actuals asilats havien acudit a testimoniar el seu afecte a sor Maria Eulàlia Arqué, sinó que a aquesta manifestació cordial s'havia unit el personal facultatiu, d'administració i del FULL OFICIAL, mestres, operaris dels diversos serveis i tallers de l'Asil, famílies d'asilats, ex-asilats (també amb els seus), superiors de les diverses institucions que a Horta i Arenys de Mar depenen de la Casa de Caritat; representacions, en fi, de tots els qui per haver tingut ocasió de conèixer el tracte de sor Arqué se sentien lligats a l'acte per deures d'admiraació i gratitud.

Entre les famílies dels actuals components de la Junta de la Casa i d'altres, que assistiren a la festa, recordem les de Jover, Peyri, Creus, Trabal, Barjau, Casals, Manén, Pérez, Soler i moltes d'altres que farien inacabable l'enumeració.

A tres quarts de cinc, i entre fervorosos aplaudiments, passà a ocupar la Presidència de la festa, sor Maria Eulàlia Arqué. Preguereu sentint a la seva dreta, l'esposa de l'honorable President de la Generalitat, senyora Eugènia Lamarca de Macià, el conseller de la Generalitat i president de la Junta de la Casa, senyor Josep Jover i Sarroca, i els vocals senyors Joaquim Cabot, Pere Manén i Francesc X. Casals; i a la seva esquerra, la senyora de Jover, els vocals senyors Jaume Creus, doctor Antoni Peyri, Jaume Trabal, diputat a la Generalitat senyor Felip Garjai, i el secretari de la Junta senyor Lluís Noguera.

Començà la festa amb un *Cant de felicitació*, executat per nenes i orquestra, dirigida per l'autor mestre Sancho Marraco. Seguiren altres composicions a càrrec de la Banda de la Casa, cançons amb lletres per nenes i nenes, dirigides pel mestre J. Gibert; exercicis de gimnàstica educativa, a càrrec d'infants sords-muts, un dels quals, que ha après a parlar a l'escola de l'Asil, en féu l'ofertament a la Superiora; i dues danses, dirigides pel mestre J. Bial.

Seguidament, elements de l'Escola musical de cecs, de la Casa, dirigits pel seu mestre Felix de Santos, interpretaren, amb remarcable justesa i bon gust, tres composicions de Sancho Marraco, Granados i Pugnani Kreisler. Destacaren en l'execució de la darrera, els alumnes R. Andrés, violí, i J. Kébull, piano.

El petit asilat Josep Blanch, interpetrà al piano, amb remarcable pulcritud, *Fur Elix*, de Beethoven. Fí molt aplaudit, tant ell com els altres executants que el precediren. A continuació, nenes i nenes jugaren la cançó amb gestos *Pallàsina* *la seva filla*, de J. Llongueras, sota la direcció del mestre Gibert. Aconseguien una animada i joiosa realització.

Es féu present a la superiora, de diverses labors i treballs pulcritud realitzats en els obradors i tallers de la Casa, i d'un pergami i una placa d'or i argent, commemorant el vint-i-cinquè aniversari que es feia, i que el senyor Jover Sarroca oferí, amb les següents atinades i cordials paraules:

«Si us he de dir la veritat, em fa una mica de respecte de parlar avui en aquest acte. I em fa respecte, perquè, per damunt de la meua representació de conseller d'Assistència Social, hi ha la del President de Catalunya, que m'honorant portant-vos, i, a l'ensenyament, pel sentit emocionant d'aquesta festa commemorativa.

El nostre President, infants que m'escolten, té el cap ben blanc, però és tan a la vora de vosaltres, que sent com ningú els vostres afanys, els vostres dolors i les vostres alegries. Ell ha viscut a prop i a tot arreu una vida de bondat i de caritat que és la que li ha permès aquesta joventut d'esperar, que no mor mai. Per això vol que a la Catalunya de demà, que anem

fent entre tots, tingueu aquest tracte maternal, que ens enorgulleix i trobar en aquesta Casa, i que vos, sor superiora, tant de bé li heu fet per aconseguir-ho.

Tots sabem que volen fer vint i cinc anys d'exercici aquesta maternitat espiritual amb què us tractat els infants, vosaltres, Mares d'aquesta Casa.

No cal pas fer-ne la història. Són vint-i-cinc anys de sacrificis i de tendres de cada dia i de cada moment.

De vetllar-los al bressol i de seguir-los en la creixença. De seguir-los fills amb una generositat que arriba a l'abnegació. I de seguir-los, encara, amb el record i l'amor, quan són lluny. Ells també us recordaran amb iguals efectes com a mares.

Que es sigui, doncs, aquest acte d'avui una compensació joiosa.

Compteu amb tot el nostre agraïment i amb el nostre homenatge. I cap homenatge millor que poder dir ben alt això que és ben clar en l'ambient d'aquesta casa i en les cares dels infants i en les vostres germanes mares ue m'escolten.

Els infants d'aquesta Casa, privats com són d'aquella altre maternitat, per gràcia de la vostra, no arriben a enyorar-la.

Deixeu-me dir, en acomiadarme, que tots sortiu contents de veure que heu sabut fer alegre aquesta Casa amb una alcecia que els infants en sortir-ne portaran amb ells.

I a vosaltres infants, deixeu que us renovi l'abraçada més forta en nom de la Junta i del nostre President de Catalunya, que vol que quan deixeu els braços maternals d'aquesta Casa, trobeu en Catalunya uns altres braços que us esperen per a fer-vos homes.

Rebeu, doncs, benèfica sor Maria Eulàlia Arqué i Saura el just homenatge que en nom de la Junta d'aquesta Casa tinc l'alt honor de fer-vos present, que no per ésser senzill i modest, però el valor de gratitud ue vós mereixeu. He dit.

El sentit parlament del senyor Jover fou acollit amb una ovació esclatant, signe de com havia conegut resumir en breus paraules el sentiment de tots els presents. Sor Maria Eulàlia Arqué agraf aquest afectuós oferiment, i abraçà i besà l'esposa del senyor Macià i la del senyor Jover, gest ple d'emoió i renovà les demostracions d'entusiasme de tots els presents.

Acabà la festa amb un quadret de gimnàstica artística, a càrrec d'una secció de nenes, dirigida pel mestre Xavier Vila, i amb un conjunt de danses catalanes i un duet, titulat *Una festiva a Bellesguard*, amb ço que, com en conjunt en tota la festa, es descobrí la tasca abnegada, pacient i optimista del seu director i animador mossèn Gumer-sind Puig, que amb Sor Maria Eulàlia Arqué pot compartir l'humilitat i títol de creadors de l'alegria de la Casa de Caritat.

Tots els nombres del programa foren aplaudits amb entusiasme, i acabà la simpàtica festa als acords d'*Els Segadors*, que foren oviacionats.

En el despatx de la superiora poguérem admirar el pergami que li havia estat ofert per la Junta de la Casa, i que signen el senyor Francesc Macià, com a president honorari de l'esmentada Junta, el president efectiu senyor Jover; els vize-presidents, doctor Francesc Fábregas i senyor Albert Bastardas; els vocals senyors Felip Barjau, Joaquim Cabot, Sebastià Martí-Codolar, Jaume Trabal, Jaume Creus, Francesc X. Casals, Pere Manén i doctor Antoni Peyri, i el secretari senyor Lluís Noguera. La llegenda, exquisida obra d'art de la professora de dibuix de la Casa de Caritat, senyora Mercè Vacarissas, diu textualment: «La Junta de Govern de les Cases de Caritat i de Maternitat, en commemoració dels vint-i-cinc anys que sor Maria Eulàlia Arqué exerceix el càrrec de superiora de la Casa de Caritat, li dedica aquest testimoni d'agraïment i afecte. — Barcelona, 7 de febrer de 1932.»

L'artística placa en or, argent i esmalts, muntada damunt marbre, que també li fou ofert a sor Arqué, porta una endreça semblant.

Unim els nostres vots als que unànimament foren ahir expressats a sor Maria Eulàlia Arqué, per tal que una llarga i venturosa vida li permeti seguir prodigant als desvalguts l'amor i el consol que tots ells tant li agraïxen.

SOLEMNE INAUGURACIÓ DEL GRUP ESCOLAR HERMENEGILDO GINER DE LOS RIOS

Els senyors Ainaud, Comas, Aiguader i Lerroux glossaren l'obra gloriosa del mestre inoblidable, i enaltiren la seva fecunda actuació cívica en pro de l'ensenyament laic

ELS QUE HI ASSISTIREN

Ahir al matí es portà a terme la inauguració del Grup Escolar Hermenegildo Giner de los Rios, enclapant al nucli de cases barates del Turó de la Peira (Horta).

A despit de la inclemència del temps, l'acte es celebrà amb l'assistència de les autoritats i nombros públic, especialment integrat per veïns de l'esmentada barriada.

Hí havia l'alcalde, doctor Aiguader; el president de la Comissió de Cultura de l'Ajuntament, senyor Comas; el rector de la Universitat, doctor Serra Hunter; el conseller de Cultura de la Generalitat, senyor Gassol, amb la representació del President Macià; el director de l'Escola Normal de mestres i mestresses de la Generalitat, senyor Costal; el director de l'Escola Normal de mestres senyor Juncal; els regidors senyors Ventalló, Jover, Solà Cañizares, Grisó, Cabré, Vinyals, Santamaría, Armengol de Llano, Pellicana; els senyors Garcia Fando i Sabarís, de l'Institut Balmes; els regidors de l'Ajuntament de Madrid senyors Coca i Ballà; els senyors Girón i Lorenzo, director i secretari, respectivament, de l'Institut Maragall; senyor Joan Delcós, director del Grup Escolar Giner de los Rios; inspectora de Primera ensenyança senyora Herrera, i altres personalitats i representacions de les entitats culturals de la barriada d'Horta.

També assistiren els familiars d'Hermenegild Giner de los Rios, el seu fill Bernat, la seva filla Glòria i la seva filla política senyora Elisa Morales.

ARRIBA EL SENYOR LERROUX

A dos quarts de dotze arribava al Grup Escolar Hermenegildo Giner de los Rios el senyor Alexandre Lerroux, al qual acompanyaven els senyors Joan Pich i Pon, Antoni Mun-laner, els diputats a Corts senyors Torres Campaña, Armasa (que portava la representació dels alcaldes de Màlaga i Vélez Màlaga, districtes pels quals es presentà candidat el senyor Giner de los Rios), Abad Conde i Terreros.

COMENÇA L'ACTE

Al cap de pocs moments d'arribar el senyor Lerroux, començà l'acte. Autoritats i invitats s'adreçaren en comitiva al pavelló de la Direcció del Grup Escolar, precedit d'urbans a gran gala.

S'asseguraren a la presidència, el batlle senyor Aiguader, els senyors Gassol, conseller de Cultura de la Generalitat; els regidors senyors Casanovas i Comas; el rector de la Universitat, senyor Serra Hunter, el senyor Lerroux i els familiars d'Hermenegild Giner de los Rios.

EL SENYOR AINAUD GLOSSA L'OBRA FETA PEL SENYOR GINER DE LOS RIOS

El senyor Ainaud glossà l'obra duta a terme pel senyor Giner de los Rios a Barcelona. Recordà que fou fundador de l'Escola de Bosc i de les Colònies escolars que han

estat tan profitoses per a la classe escolar de Barcelona.

A continuació féu esment de la tasca desenvolupada pel Patronat Escolar de Barcelona, que ha construït aquest Grup Escolars, orgull de la ciutat.

El senyor Ainaud fou força aplaudit.

DISCURS DEL SENYOR COMAS

Després adreçà la paraula al públic el president de la Comissió de Cultura de l'Ajuntament, el tinent d'alcalde senyor Comas.

En nom de la Comissió féu lliurament al batlle del Grup Escolar Hermenegildo Giner de los Rios. Enaltí les virtuts i l'esperit liberal del senyor Hermenegild Giner de los Rios, de qui recordà que en certa ocasió féu una valenta defensa de la llibertat de la càtedra.

Es dolgué que la mort l'hagués privat de veure com eren dutes a la pràctica les seves normes sobre ensenyament i el triomf de la voluntat del país, que sempre havia propugnat per la llibertat de consciència.

«En donar el nom al primer Grup Escolar inaugurat per aquest Ajuntament — seguí l'orador — s'ha volgut honorar primerament el nom d'un patrici preclat com fou el senyor Giner de los Rios, i palesar alhora que Catalunya no regateja l'homenatge a què es fan mereixedors els que no hi han nascut.

Nosaltres no preguntem als escolars, quan vénen a matricular-se

(Continúa en la pág. 2)

EL MÍTING D'ESQUERR REPUBLICANA A HORTA

Important discurs del doctor Dencás

Altres parlaments dels senyors Armengol de Llano, Trabal, Aiguader, Casanovas i Gassol

Organitzat per l'Ateneu Republicà de Catalunya i Santa Eulàlia i la Federació Comarcal de Barcelona s'efectuà ahir, al matí, l'anunciat míting d'Esquerra Republicana al Cinema Unió, de la barriada d'Horta.

La presidència estava ocupada pel senyor Josep Rodés, el qual obrí l'acte amb unes breus paraules i remarcà l'àmplia democràcia que impera en el sí del Partit d'Esquerra Republicana.

Acte seguit concedí la paraula al senyor Guinart, del Casal Català Martinenc, el qual evocà la formació i estructuració de la Conferència d'Esquerra, de la qual en sorgí, amb uns abrandats ideals de republicanisme i catalanitat, el Partit d'Esquerra Republicana, que obtingué l'adhésió unànime de la multitud. Féu observar que el Partit d'Esquerra Republicana no és una força estàtica, sinó un moviment renovador que continua el seu camí ascendent, contra tots els obstacles que se li interposen.

Féu patent les campanyes d'indústries i calúmies dirigides a homes del Partit, i que pertaxen de la gent que s'ha sentit ferida i perjudicada en llurs interessos.

Digué que el Partit d'Esquerra Republicana no pot dur a terme totalment la seva obra, perquè li manquen encara instruments de govern.

Féu un abrandat elogi de Francesc Macià, i digué que sota la seva guia s'ha d'aconseguir que les idees i l'obra del Partit siguin tant més de tot el poble de Catalunya.

A continuació usà de la paraula el regidor senyor Armengol de Llano, el qual començà dient que pertaxa a aquest acte la salutació dels seus companys del districte VII.

Recordà, també, la formació de la Conferència d'Esquerra, sota un programa mínim, que representa la República, Catalunya, Justícia social i cultura.

Parlà després extensament de la gestió de l'Esquerra dintre el Municipi. Remarcà l'esforç que realitzen en l'aspecte cultural, donades les pèssimes condicions en què els Ajuntaments anteriors havien deixat l'erari municipal.

Assenyala la tasca cultural com un element bàsic per a una obra re-constructiva.

Avui mateix, digué, s'ha d'inaugurar el Grup Escolar Hermenegild Giner de los Rios. Diu que és una obra de la primera pedra al Grup Escolar Collaso i Gil. Al districte V hi ha vint-mil infants que manquen d'unes escoles adequades. Aquest problema estarà resolt aviat amb la construcció d'uns grans edificis escolars al xamfrà dels carrers de Sant Pau i Abad Zafon. Fixeu-vos, doncs, com el nostre programa cultural es va complint.

Passà després a fer una recensió de l'afar dels taxis, remuntant-se a l'any 1924. Estudià el concepte de la propietat industrial en què es basa la casa David. Història els lliuraments de patents en les diferents èpoques i la manera en què aquelles s'efectuaven. Remarcà el fet que l'empresa David hagués anat adquirint la majoria de patents, per tal de monopolitzar el servei de taxis, amb evident perjudici pel ciutadà que necessita d'aquest mitjà de locomoció, puix que ja sabem on condueixen sempre els negocis monopolitzats.

Nosaltres, seguí dient l'orador, defensarem els modestos obrers taxistes que a còpia d'esforços han aconseguit emancipar-se de les empreses poderoses i han pogut convertir-se en propietaris del seu autotaxi.

L'orador evocà la reunió de taxistes celebrada al Coliseu Pompeu, de Gràcia, en els congregats allí varen acordar establir una tarifa bàsica, que sigui alhora en interès del ciutadà i deixi un marge de guany suficient.

L'obra de la regularització de l'afar dels taxis és una obra del senyor Vachier, de la Comissió de Circulació i de l'Esquerra Republicana, que no retrocedirà davant de cap mena de coaccions, per aconseguir el fi desitjat i fer que el servei dels taxis de la nostra ciutat sigui el millor d'Europa.

Parlà després de l'obra de l'Esquerra en altres aspectes, especialment en el cultural, i acabà dient que els sentiments de catalanitat cal que arribin ara amb més força que mai.

A continuació, el senyor Joan Clararnut, de l'Ateneu Republicà de Gràcia, el qual començà dient que s'ha de sortir al pas de la campanya de falsedats i calúmies que els elements de dreta i reaccionaris

han emprès contra els homes més representatius del Partit d'Esquerra Republicana, perquè el poble no toleraria una vegada que les dretes, que tan pèssim record deixaren confabulant-se amb la monarquia i la Dictadura, fossin les directores novament de la nostra vida pública.

Diu que el poble ha de seguir els polítics que no l'enganyen, i aquests són els del Partit d'Esquerra amb Macià al davant, que han complert tot allò que prometeren.

Acte seguit s'adreçà a l'auditori el doctor Josep A. Trabal, diputat per la Generalitat.

Assenyala que el factor essencial per a la renovació del nostre país, vexat per tant temps de dominació borbònica, és l'establiment d'un ordre social nou dintre una justícia veritable.

Partits com la Lliga i Acció Catalana, anaven a les eleccions del dia 12 d'abril com si es trobessin davant unes simples eleccions administratives. Solament el Partit d'Esquerra Republicana sabé voure que aquell general moviment de les urnes era un plebiscit formidable contra la monarquia. Ells no podien adonar-se'n perquè sols tenien els ulls fixats en les seves ambicions personals.

Retragué el pacte de San Sebastià, i digué que els homes que hi prengueren part varen segellar un pacte que solidaritzava la llibertat individual amb la llibertat col·lectiva dels pobles.

Remarcà el gest magnífic d'acompliment i d'audàcia de Lluís Companys, en proclamar la República a l'Ajuntament de Barcelona. Francesc Macià fou el líder dels drets del poble de Catalunya, mentre a Madrid encara deliberaven. El gest dels homes de l'Esquerra fou el motor impulsiu que empenyí la proclamació de la República espanyola.

La revolució no és obra de poc temps. La revolució és la renovació del dret, la modificació de les lleis i l'estructuració d'un nou ordre social.

En la Constitució es deixa un marge legal a les aspiracions autònomes dels pobles.

Esmenat el canvi profund que s'ha efectuat en la llei reguladora dels accidents de treball, i remar-

(Continúa en la pág. 2)

EL NOM DEL CARRER DE LA PRINCESA HA ESTAT CANVIAT PEL DE PABLO IGLESIAS

DESCOBRIMENT DE LA LAPIDA QUE DÓNA EL NOM DE L'IL·LUSTRE SOCIALISTA AL DIT CARRER

Ahir, al matí, es portà a cap la cerimònia de descobrir la làpida que, tal com fou acordat per l'Ajuntament, donarà el nom de Pablo Iglesias als fins ara nomenat carrer de la Princesa.

A despit de la inclemència del temps, l'acte es vegé concorregutíssim. Hi assistiren un gran nombre de ciutadans adicte, a l'ideal socialista. Ultra els representants de la Unió Socialista de Catalunya, Partit Socialista Espanyol i Unió General de Treballadors, hi havia nombroses comissions de totes les Joventuts Socialistes barcelonines, i de les agrupacions sindicals de les arts gràfiques i metallúrgiques.

Entre les personalitats més destacades, cal consignar el diputat a Corts senyor Rafael Campalans, el tinent d'alcalde senyor Ernest Ventós, el president del Partit Socialista, senyor Camil Companys, i els militants senyors Francesc Grau, Ramon Palomes, Rafael Comerars, Escofet i Gálvez.

També hi feren cap els senyors Josep Mussoles, Pere Sastre, Adrià Castella i Joan Sasplagues, com a representants del Congrés de la Unió Socialista de Catalunya que en aquell moment s'estava celebrant.

Hi havia també els senyors Ribé i Ollé i unes parelles de guàrdies urbans de gala, ultra altres funcionaris municipals encarregats dels serveis pertinents al cas.

La làpida, que estava coberta amb un drap vermell, fou descoberta en mig de grans aplaudiments de la concurrència.

Es de marbre, amb lletres darrades de metall. En un costat hi ha, de metall repujat, l'efigie de l'illustre socialista. S'hi lleixen «Carrer de Pablo Iglesias». És obra de l'artista castellonès Rafael Huerta.

Acte seguit el senyor Francesc Grau manifestà que el president del Partit Socialista a Barcelona, senyor Camil Companys, pronunciarà unes paraules.

Començà el senyor Companys fent constar la grata satisfacció que sentien els socialistes davant l'acord de l'Ajuntament de donar el nom de Pablo Iglesias a aquell important carrer de la ciutat, pel qual

un gran nombre de barcelonins passen en anar a llurs quefers.

Es d'esperar, prosseguí, que el nom de Pablo Iglesias no s'erueixi només que per a distingir aquell carrer dels altres en els documents oficials o disposicions municipals. Es d'esperar que el nom vuitcentista de carrer de la Princesa, carrer abans de palaus aristòcrates, pas avui de dependents i d'obrers, estatge de menestrals, serà exiliat i substituït per tothom pel nom de Pablo Iglesias. Nom que simbolitza amor a tots els homes, que encarna els mes alts i nobles ideals de justícia i llibertat.

Una gran ovació acolliren les darreres paraules de l'orador.

A continuació parlà el tinent d'alcalde senyor Ernest Ventós.

Després d'alludir l'encert de les paraules de l'orador que l'havia precedit i glossar-les, féu constar el goig amb què l'Ajuntament donava el nom de Pablo Iglesias a un dels carrers de la ciutat.

Aquest acord — manifestà el senyor Ventós — va agermanat amb ell que dona el nom del conseller Fivaller, símbol de llibertat, a la via que fins fa poc recordava l'odiós Ferran VII. El nom de Fivaller per una banda, i el de Pablo Iglesias per l'altra, sintetitzaren la glorificació dels ideals del nostre poble; ideals encarnats per aquelles dos il·lustres prohoms. Dos noms que assenyalen, amb llur exemple, el camí que ha de fer la societat futura.

Catalunya es complau — afegí — en honorificar l'home pur, íntegre i conseqüent que fou el gran socialista Pablo Iglesias. Gràcies a la seva obra, fou possible l'enderrocament dels borbons; gràcies a la seva obra, ha estat possible la saturació política de la massa obrera d'Espanya, la socialització que, agermanant els homes, farà possible la realització dels ideals de Catalunya dins una Espanya totalment lliure.

Amb grans aplaudiments tots els allà reunits premiaren el discurs del senyor Ventós.

Final l'acte, i mentre es disgregaren els assistents, un grup de les Joventuts Socialistes, ojeant llurs estàndard, cantaren *La Internacional*.

L'acte finí a dos quarts d'una, sense que ocorreguessin incidents.

EL DIA DEL PRESIDENT

El President de la Generalitat, senyor Macià, passà gairebé tot el matí d'ahir al seu despatx oficial. Va rebre, com diem en altre lloc, la visita d'una nodrida comissió d'elements valencians que, en haver assistit a l'acte de donar el nom de Blasco Ibañeta a un dels passeigs de la nostra ciutat, volgueren anar a saludar la més alta representació de Catalunya.

A la tarda, el senyor Macià estigué al camp de Barcelona, on bresencià el partit jugat amb l'Atlètic. Després es dirigí a la Casa de Caritat, per tal de felicitar la Superiora, Sor Maria Eulàlia Arqué, que ha celebrat les bodes d'argent de la seva gestió a l'esmentat establiment benèfic.

DE L'ESTADA A LA NOSTRA CIUTAT DEL SENYOR LERROUX

A LA FONT DEL LLEÓ

Convitats pel senyor Lerroux, es reuniren, ahir, a la Font del Lleó, gairebé tots els directores de la premsa barcelonina i bon nombre de corresponsals.

La festa tingué caràcter íntim.

L'ACTE D'AHIR AL PALAU DE BELLES ARTS

D'acord amb el programa fixat prèviament, ahir a la tarda, el senyor Alexandre Lerroux presidí l'acte que se celebrà al Palau de Belles Arts.

Aquest acte fou organitzat pel Partit Radical de Barcelona, per a festejar el lliurament d'una bandera al Centre Radical del Districte I, per part de la Generalitat de Catalunya, i a canvi de la que aquella entitat prestà al primer organisme de Govern de Catalunya el dia de la proclamació de la República, perquè onegés al balcó de l'antiga Diputació.

La festa tingué lloc a la gran sala del Palau de Belles Arts i amb assistència de nombros públic. Hom calcula que hi havia unes cinc mil persones.

Hi assistiren en corporació totes les entitats radicals de Barcelona i algunes dels pobles forans, amb llurs estàndards i banderins. Això féu que, junt amb les banderes amb les quals prèviament s'havia adornat la sala, hom pogués comptar més de cinquanta ensenyes republicanes, més algunes de catalanes.

L'hora anunciada per a començar la festa era a les quatre.

En entrar a la Sala d'actes el senyor Alexandre Lerroux fou objecte d'una formidable ovació, que es perllongà fins que el cap del Par-

tit Radical prengué seient a la presidència. Així que ho hagué fet, savençà d'entre el públic una comissió de dames que li lliurà un rani de flors amb una llagada republicana.

La presidència estava formada de la següent manera: A l'esquerra del senyor Lerroux, el diputat a Corts senyor Guerra del Rio, el conseller de la Generalitat senyor Casimir Giral, el diputat a Corts senyor Puig d'Aspre i l'ex-regidor senyor Domènec. A la dreta, l'ex-governador senyor Antoni Muntaner, el diputat a Corts senyor Abad Conde, el diputat a la Generalitat senyor Serraclara i el tinent d'alcalde senyor Jesús Ullé.

Com a nificació de la festa, la massa coral l'Artesana, del Poble Nou, sota la direcció del mestre Antoni Castells, interpretà la cançó de caient popular *Arri moreu!*, que fou molt aplaudida pels assistents.

Després, en mig de repetides ovacions, cantà la traducció catalana de *La Marsellesa*.

La Banda Municipal, a continuació, interpretà l'*Himne de Riego*, que fou escoltat a peu dret per tots els assistents, i molt aplaudit al final.

(Segueix a la pág. 3.)

BARCELONA HONORÀ AHIR AL GLORIOS NOVEL·LISTA BLASCO IBAÑEZ, I EL SEU NOM FOU DONAT AL PASSEIG QUE FINS ARA ES DIGUÉ D'ISABEL II

Ahí, al matí, se celebrà l'acte de descobrir la placa que dona el nom de Vicenç Blasco i Ibañez, al Passeig denominat fins ara d'Isabel II. Malgrat la crua temperatura del dia, l'acte pogué prendre caràcter solemne, tant per la concurrència que hi assistí, com per la qualitat de les personalitats i representacions que l'avaloraren.

En representació de la Diputació provincial de València i del seu president, assistí el senyor Llerandi, el qual arribà dissabte a la nit a aquest efecte.

L'Ajuntament de Barcelona i l'alcalde estaven representats pel regidor senyor Bertran de Quintana i el cap del Cerimonial, senyor Ribera. El general cap de la quarta Divisió, era representat pel comandant senyor Manuel Marzo. Delegat pel governador civil, assistí el senyor Andreu Lacarcel. En representació de la Generalitat de Catalunya i del seu President, prengué part a l'acte el diputat senyor Joan Lluís Pujol i Font.

Entre altres delegacions presents, recordem les de la Casa Regional Valenciana; la qual era acompanyada de diverses senyores que lluen el vestit típic de la regió valenciana i duïen formosos ramells de flors; la de la Unió Republicana Valenciana; els Comitès Democràtic-República Federal, dels districtes V i IX; la del període Justícia Municipal; el senyor Ricard Carsi, president de la Unió Republicana, i parent de l'homenatge; el senyor Julià Garcia, del Centre Radical del Port (Can Tunis), i nutridors corporacions corals que portaven llurs senyeres, i acompanyats tots de dues bandes de música.

Abans d'èsser començat l'acte fou disparada una considerable traca valenciana, i, tot seguit, inicià els parlaments el diputat provincial de València. El senyor Llerandi manifestà en primer temps que s'honorava de portar la salutació de València de la seva Diputació i el seu president, a la ciutat de Barcelona i a les seves autoritats. Seguidament, en nom de la Casa Regional Valenciana, oferí la placa que dona el nom de Blasco Ibañez al Passeig, i regreia l'acte pels representants de València, el qual d'aquesta manera sabia enllestir l'illustre valencià i la seva terra mare.

Mentre hom feia descórrer la cortina que cobria la placa, el senyor Damí Espí, en nom de la Casa Regional Valenciana, agrafí l'homenatge al gran valencià Blasco Ibañez. Després, el regidor senyor Bertran de Quintana adreçà la paraula al públic, i en donar les gràcies a la Casa Regional Valenciana, va fer, seguidament, un acabat elogi de l'homenatge, símbol — digué — de la llibertat i de la democràcia. Acabà dient que la placa que acabava de fixar-se, significava per sempre que el poble vol una República basada en el dret i en la justícia.

El diputat senyor Pujol i Font, en nom de la Generalitat i del seu President, senyor Macià, inicià el seu

parlament mostrant la seva satisfacció en associar-se a l'acte d'enllestir la memòria de Blasco Ibañez, el qual posà sempre en les seves obres una espiritualitat plena de valencianisme, ensems que de llibertat i democràcia, i refusant tothora l'imperialisme. Dedicà després uns mots vibrants i falaguer, de salutació als representants de València, la qual compta sempre amb l'afecte de Barcelona.

Tots els oradors foren molt aplaudits. Acabats els parlaments, els cors cantaren l'«Himne Valencià», dels mestres Serrano, i per acabar, les bandes executaren l'«Himne de Riego».

Seguidament s'organitzà una processó cívica, que passà per la Via Laietana i es traslladà al Palau de la Generalitat, a l'objecte d'etre un tribut d'afecte al seu President.

Mentre els manifestants feien cap al Saló de Sant Jordi, acompanyats pels cors, les bandes, i els joves i senyores abillades amb el vestit típic, el senyor Llerandi feu rebut pel senyor Macià, al seu despatx particular, on varen conversar agradablement una petita estona.

Immediatament es dirigiren, després, al saló, on fou rebut el senyor President de la Generalitat amb grans mostres d'entusiasme.

Els dirigents de la Casa Regional Valenciana prepararen al senyor Llerandi que fes expressiva la salutació de l'esmentada entitat i la de València al senyor Macià. El diputat valencià en complimentar davant de tots la fervorosa salutació dels reunits, esmentà la personalitat mundial de Blasco Ibañez, l'obra del qual va enllestir. Acabà el seu parlament amb un elogi entusiasta de l'obra del senyor Macià en pro de la Catalunya gran i prospera.

El President de la Generalitat, senyor Francesc Macià, va dir, en començar, que ignorava, poca estona abans, el goig que l'esperava, de poder saludar els senyors representants de València.

Seguidament va fer, amb la seva amorosa paraula, l'homenatge de Blasco Ibañez, del qual va fer-ne molts elogis, i recordà que ell havia tingut l'honor de tractar-lo personalment. Afegí, després, que sentia una veritable satisfacció de veure com València havia volgut venir, per tal de manifestar els seus sentiments prop de Catalunya, en el desig d'una Espanya federal. Cal — digué — consolidar la República, puix que en el cas que aquesta consolidació no s'assolís, seria la fi d'Espanya, puix que seria la fi de les personalitats que s'estructuren, sigui Catalunya, sigui València, Bascònia o Galícia. Cal que tots els republicans ens mantinguem units per aquesta finalitat, car la consolidació de la República no serà possible si la llibertat de governament de les nacionalitats històriques no és un fet, única manera d'aconseguir una Espanya gran, tal com tots desitgem.

Desitgem governar-nos — digué després — per tal de poder elevar

el nivell mitjà de cultura, i anar poc a poc, però sense cap impediment, a alleujar tots les penes dels humils amb tot l'amor, perquè sols l'amor és el que crea les coses.

Esmentant l'acte celebrat, el senyor Macià digué: Catalunya ha de fraternitzar amb València, i he de recordar ara les paraules que el senyor Alcalá Zamora digué quan visità la nostra ciutat: «Cuanta más libertad se dé a Catalunya...», a les quals jo responc: «Com més llibertat hom doni a Espanya...», perquè València ha d'ésser gran, així com també Catalunya.

Acabà el seu interessant parlament amb fraternals oferiments a València i als valencians. Immediatament esclataren grans aplaudiments, en mig de visques a Catalunya, a València i al senyor Macià.

Seguidament el senyor Macià es retirà, mentre el senyor Pujol i Font, el cap del Cerimonial, senyor Ribera, i el senyor Mainer, de la Secretaria Particular del President, acompanyaven el senyor Llerandi a visitar les dependències del Palau de la Generalitat, després de la qual va fer grans elogis d'aquest.

NOTES VARIES

ELS OBRERS DE LA NETEJA PÚBLICA NO ANIRAN A LA VAGA

Per haver-se arribat a un acord entre el Foment d'Obres i Construccions, els obrers de la neteja pública i l'alcalde, ha estat retirat l'avis de vaga que els obrers havien presentat per a avui, dilluns.

JUNTA GENERAL DE L'INSTITUT DE CULTURA I BIBLIOTECA POPULAR DE LA DONA

Ahí celebrà la reunió general l'Institut de Cultura i Biblioteca Popular de la Dona. Va presidir l'acte la presidenta de l'Institut, senyora Francesca de Bonnemaison, vídua de Verdader, a la qual acompanyaven el Consell directiu i les Juntes de Secció permanent, tot el Professorat i la Junta de govern.

Hi concorregueren també gran nombre d'alumnes que ocupaven tot el pati i pisos de la sala on tingué lloc la reunió.

La senyora Verdader exposà en termes generals, l'obra cultural realitzada durant l'any passat, i esperonà les alumnes per tal que prosseguixin en el compliment del deure com ho han fet fins avui, aconseguint d'aquesta manera gaudir a l'esperit, profit material que obindran a ben seguir en mig de les lluites per l'existència.

El discurs de la senyora Verdader fou molt aplaudit.

Seguidament es donà lectura a la Memòria reglamentària, en la qual es consignà la labor realitzada en el passat exercici que és digna de les més altes lloances.

ELS FUNCIONARIS DEL MUNICIPI DEDICAREN AHIR UN HOMENATGE AL REGIDOR SENYOR GRISO

Al Palau de Projeccions del Parc de Montjuïc se celebrà, ahir, a honor del regidor senyor Griso, l'homenatge amb què els funcionaris municipals han volgut premiar la seva tasca a favor dels interessos de la seva classe.

Consistia l'homenatge en un llibre i el lliurament d'un àlbum, una faixa de regidor, amb incrustacions de brillants, i una placa d'argent amb una afectuosa endreça.

La festa fou presidida per l'homenatjat; els seus companys de Consistori, els senyors Giralt, Ullred, Ruiz, Samblanca, Domènech, Heredia i Salvat; el senyor Antoni Muntaner; el president de la Junta Municipal del Partit Radical, senyor Polo; el senyor Rodríguez Soriano; el senyor Llorens, president de l'Associació de Dependents i Obrers de l'Ajuntament, i la Comissió organitzadora, integrada pels senyors Abeilan, Mas, Martínez, Surroca, Palau, Caballero, Bonades, Bofarull i Carrillets.

El senyor Palau oferí l'acte amb mots elogiosos. Digué que aquell tribut era la gratitud de tots els funcionaris al regidor, per l'interès que li havien inspirat. Tot seguit li feu lliurament de l'àlbum, que contenia set-mil signatures, de la placa d'argent i de la faixa de regidor.

El president de l'Associació, senyor Llorens, expressà també en el seu parlament les dots personals del senyor Griso i l'agraïment que li deuen els funcionaris.

El senyor Giralt, en representació de l'alcalde i també del senyor Lleroux, digué que si l'afecte que sent per l'homenatjat no fos prou, ho hauria justificat la representació que portava del batlle de la ciutat. En can dir al senyor Griso l'admiraació de tot el Consistori per la seva tasca constant a favor dels interessos del funcionari i dels interessos del Municipi.

Lloà l'actuació dels funcionaris municipals de Barcelona, gràcies als quals Barcelona ha assolit la seva actual importància. Els animà a seguir per aquest camí, pel qual trobarien sempre l'ajut de la minoria que els representava.

L'obra del senyor Griso fou encara enaltida pel regidor senyor Ruiz.

També l'homenatjat fou elogiat pel senyor Muntaner. Digué que el Partit Radical sabrà interpretar les justes peticions dels funcionaris i obrers municipals, en les quals tenen ja un excel·lent defensor en el senyor Griso.

Finalment parlà el senyor Griso. Digué que entenia que el funcionari havia de veure's atès de manera que pogués menar una vida lliure. Tant com per les millors de seu, jo advocaré perquè siguin anul·lades les desigualtats. Acabà per dir que agrafia molt aquell homenatge, del qual no es creia mereixedor.

Després se serví als concurrents uns pastes amb xampany. L'acte acabà prop de les dues de la tarda.

EL SOCORS ALS METAL·LÚRGICS

Al Govern civil ha estat facilitada la nota següent: «Havent estat reorganitzada la Comissió administrativa del subsidi a l'atur forçós de la indústria metal·lúrgica, i existint un retard a la recaptació, provocat per no haver pogut actuar la Comissió esmentada, el governador fa arribar als patrons que estan en descobert en el pagament de les quotes, que ho facin a la Caixa de la Generalitat avui mateix, durant el matí, sense més dilació, per a atendre el pagament del subsidi, tot esperant que la nova comissió reguli la manera de fer-ho d'ara endavant.»

El governador prega, així mateix, que els tallers de major importància no deixin de realitzar la framesca de les quotes corresponents a un mes en tots aquells casos que pel motiu esmentat hagi estat interrompuda la percepció susdita.»

El Govern, molt hàbilment, convertí aquesta interpellació en una moció de confiança o desconfiança vers la totalitat de l'obra del Govern en lloc de cenyir-se al cas particular de les deportacions.

Això era un parany en el que es presentava fer-nos caure. Nosaltres no podem deixar de votar la confiança al Govern, perquè no fer-ho implicava el truncament de pactes i compromisos amb les gravíssimes conseqüències que això representava per a Catalunya.

Varem votar, doncs, per retirar-nos i publicar després una nota, com així ho férem, aclaratòria i justificadora de la nostra actitud.

El doctor Dencàs acabà el seu brillant parlament reclamant l'assistència plena del poble per a seguir tots junts la via recta que ha de conduir-nos a la llibertat definitiva.

El doctor Aiguader pronuncià, acte seguit uns breus paraules dient que cal mantenir la disciplina a ultrança.

Digué que si el 14 d'abril enderrocaren la Monarquia, un altre 14 d'abril trencaran també totes les barreres que els elements reaccionaris i les empreses poderoses possessin al nostre pas.

Demana que la revolució no sigui camuflada ni sabotejada, i que la República espanyola s'ha d'erigir sobre la base de la revolució espanyola.

Afegeix que si aquestes Corts es dissolten abans de complir la seva missió històrica, la revolució serà traïdonada, i acabà el seu parlament fent una crida a l'esperit català i revolucionari del poble, perquè aquesta seguís sempre endavant.

Parlà després el primer tinent d'alcalde Jca. Casanoves, el qual degut a ésser l'hora molt avançada, no pogué fer el parlament que

demana que la revolució no sigui camuflada ni sabotejada, i que la República espanyola s'ha d'erigir sobre la base de la revolució espanyola.

Afegeix que si aquestes Corts es dissolten abans de complir la seva missió històrica, la revolució serà traïdonada, i acabà el seu parlament fent una crida a l'esperit català i revolucionari del poble, perquè aquesta seguís sempre endavant.

Parlà després el primer tinent d'alcalde Jca. Casanoves, el qual degut a ésser l'hora molt avançada, no pogué fer el parlament que

demana que la revolució no sigui camuflada ni sabotejada, i que la República espanyola s'ha d'erigir sobre la base de la revolució espanyola.

Afegeix que si aquestes Corts es dissolten abans de complir la seva missió històrica, la revolució serà traïdonada, i acabà el seu parlament fent una crida a l'esperit català i revolucionari del poble, perquè aquesta seguís sempre endavant.

Parlà després el primer tinent d'alcalde Jca. Casanoves, el qual degut a ésser l'hora molt avançada, no pogué fer el parlament que

demana que la revolució no sigui camuflada ni sabotejada, i que la República espanyola s'ha d'erigir sobre la base de la revolució espanyola.

Afegeix que si aquestes Corts es dissolten abans de complir la seva missió històrica, la revolució serà traïdonada, i acabà el seu parlament fent una crida a l'esperit català i revolucionari del poble, perquè aquesta seguís sempre endavant.

Parlà després el primer tinent d'alcalde Jca. Casanoves, el qual degut a ésser l'hora molt avançada, no pogué fer el parlament que

EL MITING D'ESQUERRA REPUBLICANA A HORTA

à l'enorme superioritat de l'actual llei sobre la de la vigent en temps de la monarquia. Acabà dient, que és hora de mantenir unides totes les voluntats, i, en una associació comú, fer que triomfin els ideals de Llibertat, Dret, Justícia i respecte a l'esperit nacional de la nostra terra.

S'ajuntà seguidament el doctor Dencàs, i manifestà que acles com el d'avui fan de celebrar-se amb més freqüència, per tal que el poble assenyali als seus dirigents les seves aspiracions i el camí a seguir.

Protestà de l'afirmació feta des d'alguns sectors polítics que acusen l'Esquerra de demagògia i de fer el joc als partits extremistes obrers.

Diu que no cal fer una definició del programa de l'Esquerra, perquè és prou conegut. Nosaltres anem a la socialització evolutiva dels mitjans de producció, i diu que parlarà de l'obra de l'Esquerra davant els conflictes obrers darrerament plantejats.

Esmentà la vaga de metal·lúrgics començada poc després d'instaurada la República, i que portà una intensa convulsió i grans perjudicis econòmics, Macià, amb solament el seu prestigi moral, va convidar una reunió de patrons i obrers, malgrat no tenir cap facultat de govern. S'inicià aleshores la qüestió de l'assegurament de l'atur forçós, cosa inòdita al nostre poble.

Vingué després la vaga de la Telefònica, d'una excepcional importància. La U. G. T., identificada amb el Govern, va adonar-se que si triomfava la vaga, tots els serveis públics ingressarien en massa a la Confederació. Aquest sindicat es jutjava en aquesta vaga tot el seu prestigi.

Era una qüestió galrebé de vida o mort.

La poderosa companyia tanqui que s'establí a Espanya posava en joc totes les seves forces. Aleshores es va demanar a l'Esquerra que intervingués prop del Govern, per tal d'arranjar aquesta vaga. Nosaltres no varem pas regatejar el nostre concurs. Visitàrem a Martínez Barrios, aleshores ministre de Comunicacions. Els socialistes s'havien juramentat en anular la Confederació, fent fracassar aquesta vaga, de tota justícia. Maura es va solidaritzar amb ells, Martínez Barrios va dir-nos uns dies més tard que la Confederació havia guanyat la vaga dintre el seu Ministeri, i que en aquell moment delicat calia que el Sindicat no entorpiés la seva obra, no fent cap acte de sabotatge. Maura i els socialistes vigilaven...

La contestació fou l'explosió d'un registre de la Telefònica, la qual cosa donà motiu a Maura i als socialistes per fer prevaler els seus desigs. Del fracàs d'aquesta vaga no ens pertoca, doncs, la més migrada participació.

Esclatà després la vaga del Port. La solució justa, patrocinada pel senyor Macià, la del torn forçós, fou possible mentre hi hagué al Govern civil un home d'esquerra, el senyor Espià. Poc després, Anguera de Sojo va anular el torn forçós, i es va reproduir la vaga.

Nosaltres, veient per la justícia, ens enfrontàrem amb el Govern civil i amb la gent de la C. O. M. S. A., i donarem a aquesta vaga estat parlamentari.

Aquesta qüestió produí la ruptura entre la Generalitat i el senyor Anguera de Sojo, motivant la dimissió del governador.

Parla seguidament del passat moviment revolucionari de l'Alt Llobregat i Cardener. Esmentà la nota que arran dels fets publicà el senyor Macià, i que fou insidiosament interpretada pels sectors de dreta.

Fa història de la presentació al Congrés de l'assumepte de les deportacions.

Digué que la proposició demanant que el Govern es produís en un sentit favorable o desfavorable sobre les deportacions fou presentada per una minoria sense cap responsabilitat de govern.

El Govern, molt hàbilment, convertí aquesta interpellació en una moció de confiança o desconfiança vers la totalitat de l'obra del Govern en lloc de cenyir-se al cas particular de les deportacions.

Això era un parany en el que es presentava fer-nos caure. Nosaltres no podem deixar de votar la confiança al Govern, perquè no fer-ho implicava el truncament de pactes i compromisos amb les gravíssimes conseqüències que això representava per a Catalunya.

Varem votar, doncs, per retirar-nos i publicar després una nota, com així ho férem, aclaratòria i justificadora de la nostra actitud.

El doctor Dencàs acabà el seu brillant parlament reclamant l'assistència plena del poble per a seguir tots junts la via recta que ha de conduir-nos a la llibertat definitiva.

El doctor Aiguader pronuncià, acte seguit uns breus paraules dient que cal mantenir la disciplina a ultrança.

Digué que si el 14 d'abril enderrocaren la Monarquia, un altre 14 d'abril trencaran també totes les barreres que els elements reaccionaris i les empreses poderoses possessin al nostre pas.

Demana que la revolució no sigui camuflada ni sabotejada, i que la República espanyola s'ha d'erigir sobre la base de la revolució espanyola.

Afegeix que si aquestes Corts es dissolten abans de complir la seva missió històrica, la revolució serà traïdonada, i acabà el seu parlament fent una crida a l'esperit català i revolucionari del poble, perquè aquesta seguís sempre endavant.

Parlà després el primer tinent d'alcalde Jca. Casanoves, el qual degut a ésser l'hora molt avançada, no pogué fer el parlament que

demana que la revolució no sigui camuflada ni sabotejada, i que la República espanyola s'ha d'erigir sobre la base de la revolució espanyola.

Afegeix que si aquestes Corts es dissolten abans de complir la seva missió històrica, la revolució serà traïdonada, i acabà el seu parlament fent una crida a l'esperit català i revolucionari del poble, perquè aquesta seguís sempre endavant.

Parlà després el primer tinent d'alcalde Jca. Casanoves, el qual degut a ésser l'hora molt avançada, no pogué fer el parlament que

demana que la revolució no sigui camuflada ni sabotejada, i que la República espanyola s'ha d'erigir sobre la base de la revolució espanyola.

Afegeix que si aquestes Corts es dissolten abans de complir la seva missió històrica, la revolució serà traïdonada, i acabà el seu parlament fent una crida a l'esperit català i revolucionari del poble, perquè aquesta seguís sempre endavant.

Parlà després el primer tinent d'alcalde Jca. Casanoves, el qual degut a ésser l'hora molt avançada, no pogué fer el parlament que

demana que la revolució no sigui camuflada ni sabotejada, i que la República espanyola s'ha d'erigir sobre la base de la revolució espanyola.

Afegeix que si aquestes Corts es dissolten abans de complir la seva missió històrica, la revolució serà traïdonada, i acabà el seu parlament fent una crida a l'esperit català i revolucionari del poble, perquè aquesta seguís sempre endavant.

Parlà després el primer tinent d'alcalde Jca. Casanoves, el qual degut a ésser l'hora molt avançada, no pogué fer el parlament que

demana que la revolució no sigui camuflada ni sabotejada, i que la República espanyola s'ha d'erigir sobre la base de la revolució espanyola.

Afegeix que si aquestes Corts es dissolten abans de complir la seva missió històrica, la revolució serà traïdonada, i acabà el seu parlament fent una crida a l'esperit català i revolucionari del poble, perquè aquesta seguís sempre endavant.

Parlà després el primer tinent d'alcalde Jca. Casanoves, el qual degut a ésser l'hora molt avançada, no pogué fer el parlament que

demana que la revolució no sigui camuflada ni sabotejada, i que la República espanyola s'ha d'erigir sobre la base de la revolució espanyola.

Afegeix que si aquestes Corts es dissolten abans de complir la seva missió històrica, la revolució serà traïdonada, i acabà el seu parlament fent una crida a l'esperit català i revolucionari del poble, perquè aquesta seguís sempre endavant.

Parlà després el primer tinent d'alcalde Jca. Casanoves, el qual degut a ésser l'hora molt avançada, no pogué fer el parlament que

demana que la revolució no sigui camuflada ni sabotejada, i que la República espanyola s'ha d'erigir sobre la base de la revolució espanyola.

Afegeix que si aquestes Corts es dissolten abans de complir la seva missió històrica, la revolució serà traïdonada, i acabà el seu parlament fent una crida a l'esperit català i revolucionari del poble, perquè aquesta seguís sempre endavant.

Parlà després el primer tinent d'alcalde Jca. Casanoves, el qual degut a ésser l'hora molt avançada, no pogué fer el parlament que

volia. Parlà de la gestió dels homes de l'Esquerra a l'Ajuntament. Digué que no es podia assenyalar un sol acte immoral en la tasca dels homes que dirigeixen avui la nostra vida municipal. Remarcà el fet que tots els acords municipals que han estat suspesos pels Julians, ho han estat sempre en favor de companyies poderoses.

S'estengué en consideracions sobre diversos aspectes de la política municipal.

Evocà després els incidents ocorreguts al miting del Poble Nou, i relatà les seves lluites polítiques i les persecucions que sofrí, mentre molts dels que avalotaven allà havien emmudit completament en època de la Dieldadura.

Passà després a parlar de la situació econòmica de l'Ajuntament de Barcelona, el déficit del qual és avui de 1,000 milions de pessetes. Remarcà la manca de mitjans econòmics en què es troben per a dur a terme la seva obra, però hi ha un aspecte, el cultural, que s'ha de

procurar salvar perquè representa el futur del nostre poble.

Digué que l'Esquerra no era cap partit confusionista ni demagògic. L'Esquerra ha fet la seva revolució, i va ara decididament a la seva consolidació.

Maria Dolores Bargalló pronuncià acte seguit uns breus paraules, recomanant a les dones que intervinguin en la vida pública i que, juntament amb els homes, emprenguin una intensa tasca per l'assoliment d'una pàtria gran i digna.

Ventura Gassol lencà l'acte, portant una salutació del President de la Generalitat Francesc Macià a l'assemblea allí reunida.

L'acte acabà a quarts de tres, en mig de gran entusiasme.

Tots els oradors foren molt aplaudits. Els senyors Casanoves i el batlle, doctor Aiguader, foren objecte, en entrar, d'una gran ovació.

En aquest miting hi estava anunciat el senyor Lluís Companys, però no pogué prendre-hi part per trobar-se a Vilafranca.

Digué que calia conquerir els mitjans si es volen un dia abastar els màxims.

Finalment parlà de l'Estatut i de les seves amplíssimes possibilitats en la qüestió agrària. L'Estatut — digué — representarà a Catalunya un avenç en la totalitat de les llibertats individuals i polítiques.

Havia estat detingut, també, a Valladolid, juntament amb el Ximo de la Barceloneta, en anar a cobrar una casa de Banca d'aquella ciutat.

En el registre efectuat a la casa on ha estat detingut, la policia hi trobà eines i utilitatge per al robatori.

La policia ha posat a disposició del jutjat de guàrdia a Josep Surra i Pujol, el qual estava reclamat pel jutjat de Sant Felip del Llobregat, com a autor d'un important robatori.

Ahí fou conduït des de Terrassa, a la Direcció de Policia d'aquesta ciutat, Sebastià Badia Ortigano, de vint-i-vuit anys, que ha estat detingut com a un dels participants en els successos sediciosos ocorreguts a aquella població.

Ingressà a la presó, a disposició del jutge militar que instrueix el corresponent sumari.

Digué que la República té una missió i una tasca a complir al camp, missió i tasca que s'ha de portar a terme si no es vol que l'extremisme es faci seva la pagesia. La Unió facilita aquesta tasca. Els seus homes van per les possibilitats del moment i per elles lluiten a les Corts.

Digué que la República té una missió i una tasca a complir al camp, missió i tasca que s'ha de portar a terme si no es vol que l'extremisme es faci seva la pagesia. La Unió facilita aquesta tasca. Els seus homes van per les possibilitats del moment i per elles lluiten a les Corts.

Digué que la República té una missió i una tasca a complir al camp, missió i tasca que s'ha de portar a terme si no es vol que l'extremisme es faci seva la pagesia. La Unió facilita aquesta tasca. Els seus homes van per les possibilitats del moment i per elles lluiten a les Corts.

Digué que la República té una missió i una tasca a complir al camp, missió i tasca que s'ha de portar a terme si no es vol que l'extremisme es faci seva la pagesia. La Unió facilita aquesta tasca. Els seus homes van per les possibilitats del moment i per elles lluiten a les Corts.

Digué que la República té una missió i una tasca a complir al camp, missió i tasca que s'ha de portar a terme si no es vol que l'extremisme es faci seva la pagesia. La Unió facilita aquesta tasca. Els seus homes van per les possibilitats del moment i per elles lluiten a les Corts.

Digué que la República té una missió i una tasca a complir al camp, missió i tasca que s'ha de portar a terme si no es vol que l'extremisme es faci seva la pagesia. La Unió facilita aquesta tasca. Els seus homes van per les possibilitats del moment i per elles lluiten a les Corts.

Digué que la República té una missió i una tasca a complir al camp, missió i tasca que s'ha de portar a terme si no es vol que l'extremisme es faci seva la pagesia. La Unió facilita aquesta tasca. Els seus homes van per les possibilitats del moment i per elles lluiten a les Corts.

Digué que la República té una missió i una tasca a complir al camp, missió i tasca que s'ha de portar a terme si no es vol que l'extremisme es faci seva la pagesia. La Unió facilita aquesta tasca. Els seus homes van per les possibilitats del moment i per elles lluiten a les Corts.

Digué que la República té una missió i una tasca a complir al camp, missió i tasca que s'ha de portar a terme si no es vol que l'extremisme es faci seva la pagesia. La Unió facilita aquesta tasca. Els seus homes van per les possibilitats del moment i per elles lluiten a les Corts.

Digué que la República té una missió i una tasca a complir al camp, missió i tasca que s'ha de portar a terme si no es vol que l'extremisme es faci seva la pagesia. La Unió facilita aquesta tasca. Els seus homes van per les possibilitats del moment i per elles lluiten a les Corts.

Digué que la República té una missió i una tasca a complir al camp, missió i tasca que s'ha de portar a terme si no es vol que l'extremisme es faci seva la pagesia. La Unió facilita aquesta tasca. Els seus homes van per les possibilitats del moment i per elles lluiten a les

ANUNCIS OFICIALS

F. C. METROPOLITÀ DE BARCELONA, S. A. (TRANSVERSAL)

En compliment dels acords de l'Ajuntament de Barcelona de 18 de novembre de 1931 i 24 de febrer d'aquest any, es posa a coneixement dels tenedors d'Obligacions del Ferrocarril Metropolità de Barcelona, S. A., no avalades especialment per l'esmentada Corporació, que, a COMPTAR DEL PRIMER DE MARÇ VINENT, i durant la primera quinzena del citat mes, s'ABONARÀ L'IMPORT DELS DOS PRIMERS COPONS VENÇUTS, n.º 27 i 28 de les emissions de 1924 i 1925 i 9 i 10 de les hipotecàries, emissió 1929 dels expressats títols, a mesura que siguin presentats a l'estampillat i quedin inclosos al conveni aprovat per la Companyia en la Junta General d'Accionistes, celebrada el 21 de desembre de 1931, amb les modificacions decidides per l'Ajuntament de Barcelona, que ha estat protocolitzat amb data 27 de l'actual en el manual del notari d'aquesta ciutat senyor Josep Faura i Bordas. Barcelona, febrer de 1932

EL CONSELL D'ADMINISTRACIÓ

Nota. — El Banc Hispano-Colonial, domiciliat a la Rambla dels Estudis, n.º 1, queda encarregat de l'estampillat dels títols i del pagament dels esmentats cupons.

COMPANIA BARCELONE-SA D'ELECTRICITAT

Celebrat en aquesta data el vint-i-cinquè sorteig per a l'amortització de 600 Obligacions, al 4 per 100, emeses per aquesta Companyia l'11 de maig de 1907, i el vint-i-quatre sorteig per a l'amortització de 600 Obligacions de les emeses el 5 de juny de 1908, també al 4 per 100, han resultat amortitzades les següents:

Table with 2 columns: Emissió d'11 de maig de 1907 and Emissió del 5 de juny de 1908. Lists numbers of amortized bonds.

GREMIO DE PATRONS VASQUERS DE BARCELONA

Avui, dilluns, dia 29, a las dotze del matí, celebrarà aquesta entitat Junta general extraordinària, per a tractar de l'abastament de pinsos i farratges, de gran interès i urgència per als seus associats.

La Junta de Protecció a la Infancia

El vice-president de la Junta de Protecció a la Infancia, senyor Borrell i Sol, ha adreçat al president de les Corts Constituents un telegrama manifestant que la supressió de l'impost del 5 per 100, sol·licitada pels empresaris d'espectacles públics i pels autors, obligaria al tancament de les diverses institucions que la Junta sosté, per la qual cosa prega que la Cambra legislativa rebutgi tot projecte que suprimís i minvi els ingressos de les entitats benèfiques.

UN TELEGRAMA DEL GOVERNADOR CIVIL

El governador civil adreça ahir el següent telegrama al president de les Corts Constituents: «Per encàrrec exprés de la Junta de Protecció a la Infancia, de la qual són President, nat, més gran d'elevat a V. E. les consideracions en què la Junta esmentada, i a nom d'ella, el seu vice-president senyor Borrell i Sol, funden la seva oposició a la pretesa supressió de l'impost del 5 per 100 sobre espectacles. Diu la Junta que, supressió imposada per 400 sobre espectacles, sol·licitada per empresaris i autors a les Corts, obligaria al tancament del Grup Benèfic, de l'Escola de la Llar, de les cinc Cases de Família, de les Escoles Agrícoles de Bella plana, de les Guarderies per a infants de pit, dels Parcs Infantils, de les Colònies de Camp sistema Gracher, que sosté aquesta Junta, i en les quals aixopluga, empara, educa, instrueix, i prepara per a la vida social, centenars d'infants i adolescents, i faria impossible, també, la continuació del servei de dèdres per a nens de mares pobres tuberculosos, el de sobrealimentació de mares de part doble que crien llurs fills, l'ampliació, acordada, de les edificacions del Grup Benèfic, per tal d'augmentar fins a 600 el nombre de 400 que actualment aquell aixopluga, i privaria, per establiment de dues guarderies per a nens de pit i altres dos parcs infantils a les barriades obreres d'aquesta capital. Per ço expressat, la Junta provincial de Protecció a la Infancia, de Barcelona, refusa qualsevol proposició o projecte que suprimís o minvi l'únic ingrés amb el qual compta per al sosteniment de les esmentades Institucions d'assistència social. S'associa al prec i el saluda afectuosament.»

HOMENATGE A JOSEP PALOU I GARI

Amb motiu d'haver estat nomenat president honorari del Centre de Reporters, els socis d'aquesta entitat, juntament amb representacions de les altres entitats periodístiques, han organitzat un banquet d'homenatge al senyor Josep Palou i Gari. L'assistència a aquest està limitada exclusivament als periodistes. Es celebrarà el vinent dissabte a l'Hotel Orient.

EL BANQUET AL SENYOR VINAIXA

Avui, dilluns, a dos quarts de dues, se celebrarà, al Restaurant Martín, el banquet de confraternitat periodística a honor de l'ex-governador civil senyor Vinaixa, organitzat per la Cooperativa de Periodistes per a la Construcció de Cases Barates, amb motiu d'haver-se reintegrat el senyor Vinaixa al seu càrrec de vice-president de la susdita entitat.

HOMENATGE AL TINET D'ALCALDE SENYOR JESÚS ULLED

El despatx d'invitacions per assistir a l'acte que se celebrarà diumenge vinent dia 6 de març, organitzat pel Partit Radical, al Palau de Belles Arts en honor del Tinent d'alcalde senyor Jesús Ulled, és tan intens que tot fa preveure que aquest acte constituirà un esdeveniment de ciutadania.

CATALANA DE GAS I ELECTRICITAT, S. A.

Havent acordat el Consell d'Administració d'aquesta Societat la distribució d'un dividend a compte de l'exercici econòmic de 1931 i les accions ordinàries sèries D i E, es fa saber als senyors accionistes que el seu pagament es farà els dies 7 i 8 del vinent mes de març, de deu a dotze del matí, al domicili social (Portal de l'Àngel, 22), i correspondrà al susdit dividend el cupó n.º 24 de les accions al portador sèrie E. Transcorreguts els dies assenyalats, el pagament es farà tots els dimarts feiners a les mateixes hores.

Barcelona, 23 de febrer de 1932.

DE L'ESTADA DEL SR. LERROUX A BARCELONA

DISCURS DEL DIPUTAT ABAT CONDE

En nom de la minoria radical paria a continuació el diputat senyor Gerard Abat Conde. Després de fer constar que portava la salutació pels radicals de Barcelona d'aquella minoria, feu un elogi de la nostra ciutat i del sentit republicà dels barcelonins. Barcelona significava el baluard més fort, digué, com és l'origen del Partit Radical.

Entre els allà presents constà que hi havia els que tornaven els primers escamots a l'entorn de l'il·lustre cabdill. Guàrdia d'honor que nostre il·lustre cap, el que no ha deixat mai d'onejar la nostra ensenya, aquest gran republicà ací present, Alexandre Lerroux. (Aplaudiments.)

Si no haguessin estat els nostres centres — afegí —, si no haguessin estat la tasca del nostre líder, potser en aquella hora tan memorable de la proclamació de la República no s'haurien trobat altres banderes que... (Bis aplaudiments d'una gran part del públic no ens deixava sentir el final de la frase.)

Després de dedicar un paràgraf celebrant que el Govern de la Generalitat l'hagués triat honorat-lo, a ell per fer el lliurament oficial de la bandera, el senyor Giralt, remarca la importància que tenia pel Partit Radical el fet històric que s'estava fent, que tenia la virtut d'esser una gran recompensa de les lluites passades. Fet — digué — que tenia també la virtut d'aplegar tots en una festa com les que naurien de sovintejar.

La Generalitat — manifestà — ha tramès, junt amb la bandera, al Centre Radical del Districte I, el següent:

MISSATGE PRESIDENCIAL

«El dia de la proclamació de la República vau tenir la gentilesa d'oferir-nos la vostra bandera republicana que va onejar al balcó del Palau de la Generalitat de Catalunya, celebrant durant els primers dies aquell faust esdeveniment. Aquesta circumstància, que dona el relleu d'història a l'esmentada bandera, ens priva de retornar-vos-la; però a canvi d'aquesta, el Consell de la Generalitat ha servit d'oferir-vos una altra de nova, que confiem que accepteu junt amb el testimoniatge de la nostra cordial gratitud per la vostra actuació que en nom del Consell i el propi me tinc la satisfacció de fer-vos avinent.»

Aquest missatge, imprès artísticament damunt pergami, fou mostrat al senyor Lerroux. Acabada la seva lectura, el senyor Giralt finalitzà el seu discurs amb les següents paraules: «He complert amb la modestia que els meus pobres mèrits m'imposen amb l'encàrrec que em fou confiat. No puc parlar més perquè després de jo ho han de fer vós molt més autoritzats que la meua. Deixeu, però, que repetiscu ben alta i ben ferma la meua adhesió cordial, encara que constatar la joia que sento de poder-li oferir personalment, al meu il·lustre cap.»

Aquestes paraules meresqueren una gran ovació dels assistents.

OBSEQUIS AL SENYOR LERROUX

Aprofitant l'intermedi que es produí, la senyoreta Montserrat Alberich feu lliurament al senyor Lerroux d'un retrat compost de lletres escripturades amb màquina d'escriure, en diferents tintes, i obra d'aquella susdita senyoreta. També uns socis del Centre Radical del districte IV lliuraren al l'ex-ministre d'Estat el faxit que utilitzà els darrers temps de la seva vida el general Villacampa.

PARLA L'EX-GOVERNADOR SENYOR ANTONI MUNTANER

Poc després s'aixecava a parlar el que fou governador de Sevilla, senyor Antoni Muntaner. Aquest feu constar que amb motiu de la visita del cap dels radicals a Barcelona s'havia intentat organitzar una sèrie d'actes per tots els centres de la ciutat. La impossibilitat imposada per la premura del temps, havia fet que se'n desistís i que s'invités a totes les entitats del Partit a fer una demostració de simpatia al senyor Lerroux en l'acte que s'estava celebrant. Així fora possible, a més de saludar-lo, posar-se amb contacte amb l'il·lustre republicà.

Referint-se a l'acte d'abans d'ahir a l'Hotel Ritz, digué que hi havia anat a oferir al senyor Lerroux noves forces, nous elements, i que aquests se sumaven a la República.

Aquest fet s'ha d'acceptar — prosseguí el senyor Muntaner — perquè representa el complet triomf de l'ideal republicà sintetitzat en la figura del líder, el senyor Lerroux. Calia afirmar, doncs, en l'acte que se celebrava, l'adhesió a l'ideal simbolitzat en aquells moments per la bandera republicana que per primera vegada oneja a la Generalitat, com si la República no l'haguessin pogut portar altres esforços que els fets pel Partit Radical.

Per si fos necessari, acabà el senyor Muntaner, insistint en la conveniència d'enfortir i apretar els rengles amb més força i vigoritzar l'esperit dels nostres correligionaris, jo us diré que el nom del nostre líder ja és històric, no tan sols pels extraordinaris mèrits adquirits en pro de la causa republicana, sinó que, per si algú dubtés, ací està el seu gest d'ahir (el banquet a l'Hotel Ritz), en el qual, afirmant la seva idealguia, obrí els seus braços a forces que no sempre li foren afectes. Així feia el gran miracle de totalitat republicana, de totalitat radical que nosaltres hem de defensar com un sol home.

Digué que esperava tornar a reunir-se amb tots aquells que l'escollíren i altres que s'hi sumarien en aquell mateix Palau de Belles Arts, tan bellament adornat de pintures i escultures artístiques. Aleshores espera veure-hi la pintura que ara no hi ha trobat. Una pintura on hi hagi immortalitzades per mans d'un pintor català, les agrupacions radicals onejant la bandera festejada en aquell acte, i per damunt de tot, hom pugui contemplar l'efigie del gran Lerroux, que és el representant genuí — afirmà — de l'esperit republicà i liberal.

Finalitzà el seu parlament amb una fervorosa salutació als vells i a joves radicals de part dels diputats de la minoria i de part, com a gal·lecc que ell és, del poble de Galícia. Fou força aplaudit.

Finalitzà el seu parlament amb una fervorosa salutació als vells i a joves radicals de part dels diputats de la minoria i de part, com a gal·lecc que ell és, del poble de Galícia. Fou força aplaudit.

GUERRA DEL RIO

A continuació s'aixecà, per tal d'adreçar la paraula a l'auditori el cap de la minoria radical al Parlament de la República, el senyor Guerra del Rio. Començà dient que en aquell moment no podia osteniar altre representació davant l'auditori que l'anava a escoltar, que la de radical, des del primer moment de formar-se el Partit Radical al costat d'Alexandre Lerroux, al qual ha seguit en tots els moments, des de la redacció del inobediabre, període de La Rebel·lia, i en les lluites aspres i violents del camp d'En Graso fins als actuals moments.

Digué que a l'hora present tots havien d'obeir la veu de mandat de llur cap polític, i, com ell, acollir amb els braços oberts els nous vinguts, deixar que entressin a engròssir els rengles del Partit Radical els elements que des d'ahir s'hi han sumat. Elements — afirmà — que en el moment actual els són necessaris.

Jo dic als nostres vells radicals — prosseguí — que si fins ara la nostra organització era una força d'avanzada, de combat i de lluita, no ha de perdre, en aquests moments de triomf, aquest caràcter. Cal que es mantinguin compactes els rengles, perquè si un moment de perill per a la República es produís estiguem tots disposats a portar-nos com aquelles velles guàrdies d'honor d'altres temps que salvaren en els moments més difícils Estats sencers. Jo us asseguro que la veu d'ordre, energia, viril és la sentida per boca del nostre cabdill, Alexandre Lerroux. (Forts aplaudiments.)

Aquesta aspiració és la que jo vull concretar — acabà el senyor Guerra del Rio — davant vostre. Aquesta serà la força de demà del nostre Partit. Com ahir, comencem vosaltres per a donar l'exemple. Així quan se n'assabentin els radicals de la resta d'Espanya, que a Barcelona es manté fortament organitzada la nostra força, se seguirà el vostre exemple.

Forts aplaudiments acolliren les darreres paraules de l'orador.

PARLA EL SENYOR LERROUX

En aixecar-se el senyor Lerroux es reproduïren els aplaudiments. En ús de la paraula el líder radical, començà dient que com que dubtava que les forces físiques s'assistessin per a un llarg discurs, seria breu. La manca del micròfon l'obligava també a ésser breu, puix que havia de forçar més el to de la veu i se sentia massa cansat per fer-ho una llarga estona.

Després passà ja a referir-se a l'acte de l'Hotel Ritz. Digué que en aquell banquet volgué expressament prodigar la cordialitat característica del Partit Radical, a fi que les noves forces que venien a sumar-s'hi trobessin una noble acollida.

Això, però, fou fet — digué — sense enganyar-los a ells ni trair al Partit Radical.

Els vaig dir — afirmà el senyor Lerroux — que el nostre Partit es mantenia i estava on era, i que ni ara ni mai canviaria una línia de la seva doctrina, i que mantenia el mateix radicalisme i la mateixa aspiració de concretar-lo en realitats.

Digué després que calia tenir en compte que dins el Partit tots s'havien de considerar iguals. Iguals són els que tenen milions, com els que tenen braços i enteniment que, aplicats en un treball fructífer, creen aquella riquesa, aquells milions, jo us diré que el nom del nostre líder ja és històric, no tan sols pels extraordinaris mèrits adquirits en pro de la causa republicana, sinó que, per si algú dubtés, ací està el seu gest d'ahir (el banquet a l'Hotel Ritz), en el qual, afirmant la seva idealguia, obrí els seus braços a forces que no sempre li foren afectes. Així feia el gran miracle de totalitat republicana, de totalitat radical que nosaltres hem de defensar com un sol home.

d'una nova societat, d'un nou Estat, cosa que ens imposa l'obligació d'unes responsabilitats que, com a bons democràtes, no volem defugir.

En les nostres mans — manifestà l'esdevenidor d'Espanya, l'esdevenidor de Catalunya, que és la vostra llar; en les nostres mans està la societat de demà, en la qual han de trobar-se justificats els nostres sacrificis i els sacrificis que imposarem als altres.

No es tracta d'atendre la veu de comanament d'un dictador, ni de diversos dictadors, sinó el que resta codificat en la Constitució.

Avui també convé mantenir-se en rebellió, però en rebellió contra aquells que vulguin utilitzar de la força per imposar llurs teories, quan les vies del dret estan obertes per fer valdre totes aquelles reivindicacions socials que han de realitzar-se de mica en mica per fer millor el món.

Dits les anteriors paraules, el senyor Lerroux dedicà un extens paràgraf a la conveniència de mantenir ben fermes les rengles del Partit Radical, no per a captar vots, sinó per a solidificar l'obra de la República.

Digué que a la República no l'amençava cap perill greu, però que potser havia de passar per temporals durs, i que davant d'aquesta possibilitat, el Partit Radical havia de preparar-se a mantenir el caràcter noble i democràtic que adquirí la República en proclamar-se no amb el punyal saquant, sinó amb la gloriosa i immaculada papereta electoral.

Digué que sense que ho haguessin desitjat, han sorgit a l'esquerra de llur Partit forces que, sense adonar-se de la distància que separa llurs teories de la realitat, defensen idees que no podien ésser avui classificats d'altra manera que d'utopies. Utopies, però, que en un avenir llunyà poden convertir-se en possibles realitats.

Després de negar que el Partit Radical volgués governar per ambició de poder, afirmà que estaven disposats a fer-se'n càrrec si la República perillava. Amb aquests desigs es mostraven per tal d'estimular al Govern a complir el mandat de la Nació, per tal de mostrar-se com una tanca a aquells que, impacients, volen imposar solucions incompatibles amb la realitat als més greus problemes del país.

Radical no vol dir insensat — prosseguí l'orador —, radical no vol dir revolucionari a ultrança. Radical vol dir adicte a una evolució rítmica, però exigent, vers un poverir. No és l'anyada d'aquells que vénen amb grans ànims revolucionaris, i després diuen «No empujen, caballeros», o bé que cauen fatigats a mig camí, i no se'n troba quan hom necessita de llurs serveis.

No es tracta d'això. Es tracta de consolidar la República, resoldre en el seu estatí tots aquells problemes de conjunt, per a després atendre el de cada ciutadà.

El senyor Lerroux digué que de manera la mateixa disciplina de quan obeïen les seves ordres, però no pel que ell digués, sinó pel que els mana el dret, la Constitució.

Arribat a aquest punt del discurs, l'orador es queixà de no comptar amb més forces per a seguir parlant. Agré, amb encertades paraules, la gentilesa dels que l'havien escoltat, feu algunes frases respecte les cançons que s'havien cantat i demanà que tots seguisin sacrificant-se pels ideals nobles encarnats en la República. Acabà dient que, com sempre, volia ésser un exemple d'humilitat, de companyeria per tots.

DINAR A HONOR DE LERROUX

Avui, a dos quarts de dues en punt, se celebrarà, a la Maison Dorée, un dinar íntim, amb què les Juntes municipal i provincial, la minoria radical de l'Ajuntament i les persones que hagin ostenat càrrecs públics representant el Partit Radical, observaran al seu cap il·lustre, senyor Alexandre Lerroux.

La comissió organitzadora, a l'ensenyament que prega els interessats que es donin per convidats al dinar, adverteix, que no poden assistir-hi, per insuficiència material de lloc, aquells altres correligionaris que no reuneixin les circumstàncies esmentades.

EL CENTRE RADICAL D'ALIANÇA REPUBLICANA VISITA AL SR. LERROUX

Ahí, al matí, el senyor Lerroux rebé, a l'Hotel Colom, la visita d'una Comissió de la Junta directiva del Centre Radical d'Aliança Republicana, integrada pels senyors Garcia (María), Caballero, Vidal i Brangó Solís, amb els quals mantingué una detinguda conferència respecte a la marxa d'aquella entitat, i d'altres assumptes polítics d'interès.

El senyor Lerroux oferí als representants del Centre d'Aliança Republicana, realitzar una visita a l'entitat, avui o demà, si les seves ocupacions a Barcelona li ho permeten.

COMENTARIS DE "EL SOL" AL DISCURS DEL SENYOR LERROUX AL RITZ

Un comentari d'El Sol al discurs que Lerroux pronuncià disabte al Ritz. «Mil cent catalans, representació il·lustre de la burgesia barcelonina, es reüniren anit en un hotel aristocràtic de Barcelona i rendiren homenatge d'admiració, d'afecte i d'adhesió política al senyor Alexandre Lerroux.

Estem segurs que aquesta burgesia no ha passat una veïllada més confortable des del dia 14 d'abril de 1931. Hi hagué entusiasme, calor espiritual, lirisme admirable.

El parlament del senyor Alexandre Lerroux pronuncià a Madrid fa vuit dies. Tant el començament com el final foren molt inspirats, i aconseguiren promoure onades de sentimentalisme i de tendresa en els que l'escoltaven.

La brillantesa verbal perdé alguna de les seves qualitats quan fou necessari enfrontar problemes polítics molt concrets. En aquests instants, el senyor Lerroux, amb un art insuperable, esquivà el contorn rigorós i embolcallà el seu pensament en la més elegant i gentil vaguetat.

El parlament d'anit no ens ha ofert — i ho seniem — l'oportunitat de suprimir una sola paraula del comentari que varem fer al que pronuncià a la Plaça de Toros de Madrid. Ans bé, confirmà des de la primera lletra a la última, les nostres opinions.

Hem d'alabar, abans d'acabar aquesta nota, l'ardor espanyol que el senyor Alexandre Lerroux posà en les darreres paraules del seu brindís. L'acompanyà, gallardament, el record de la seva joventut a les Rambles i al Paral·lel. Calia dir a la burgesia i al poble de Catalunya quelcom molt categòric sobre l'Estatut. La posició del senyor Lerroux i del Partit Radical restà fixada en els versos de Clavé:

«Gloria a España la excelsa matrona de Cervantes, Quirós y Churrucá, de Argensola, Colón y Pizarro...»

L'evocació d'aquella «glòria a Espanya» serví al senyor Lerroux per a definir la seva actitud en relació amb els problemes de Catalunya. Clavé... cors populars... ecos de joventut... Espanya.

Els oients aplaudiren entusiasmats. El senyor Alexandre Lerroux havia enterrat l'auditori amb el seu verb magnífic. En l'acte d'anit hom no podia, i probablement hom no volia, demanar més. Nostres tampoc no ho demanem.»

CARTELERA DE ESPECTACLES

Advertisement for various theaters including Gran Teatre del Liceu, Teatre Nou, Teatre Barcelona, Teatre Catala Romea, Teatre Victoria, and Teatre Comic. Lists dates, times, and featured plays/actors.

Boxa Nou Mòn Barcelona - Ring Dimarts, dia 2 de març Cinc grans combats en 10 rounds! La revista RIAMBAU - TORRES SANTOS - ALÍ Entrada general, 3 pessetes

El Campionat Nacional de Lliga

L'ATHLETIC DE BILBAO VENCÉ EL BARCELONA A LES CORTS

Un lamentable error de l'arbitre senyor Escartín motiva un sorollós incident a Les Corts, que acabà amb tota la brillantor que podia esperar-se de l'encontre entre els campions de Catalunya i Biscaia

A la tercera divisió ja han estat proclamats tots els campions de grup VICTÒRIA DEL CATALUNYA A MADRID

ELS RESULTATS

Table with 2 columns: Team and Score. Includes Barcelona-Ath. Bilbao, Arenes-Espanyol, Alavés-Madrid, Irun-R. Santander, València-Donostia.

elements. Chirri, perillósíssim tirant a gol, i Bata, que aconduí la línia amb encert, no estigué afortunat en el tret a gol. Del Barcelona, Nogués excel·lent, aturà tot allò que era parable, i féu demostració de gran valentia. La defensa complí bé; Arnau fou l'únic que al mig féu alguna cosa de profit. Del davant, Piera. Els interiors i Samitier sobresortiren per aquest ordre i Sagi fou el menys afortunat.

dos gols. Els equips s'arreglaren així: Racing: Solà, Ceballos, Mendaró, Ibarra, García, Larrinoa, Santí, Loredo, Telete, Larrinaga i Cisco. Irun: Emery, Mancisidor, Regueiro, Gamborena, Sotes, Sagarazu, René, Urbisbera, Cajo i Amunarriz. El partit fou fluix, i cap dels dos equips s'esforçà. Als vint-i-dos minuts del primer temps, l'Irun marcà el seu primer gol, per mitjà d'Urbisbera, el qual aprofità una fallida de Mendaró. Als dos minuts del segon temps hi ha un faut contra René. El tira Regueiro, i remata, amb el cap, René, qui aconsegueix el gol del Racing, i Cisco, el de l'Irun. Vilalta anul·là un gol al Racing. El seu arbitratge estigué bé.

Table with 2 columns: Team and Score. Includes Madrid, Ath. Bilbao, Barcelona, R. Santander, Espanyol, València, Arenes, Donostia, Irun, Alavés.

Segona divisió

Table with 2 columns: Team and Score. Includes Ath. Madrid-Catalunya, Múrcia-Celta, Corunya-Castelló, Betis-S. Gijón, Oviedo-Sevilla.

Table with 2 columns: Team and Score. Includes Oviedo, S. Gijón, Betis, Múrcia, Corunya, Sevilla, Ath. Madrid, Celta, Castelló, Catalunya.

Tercera divisió

Table with 2 columns: Team and Score. Includes Erandi-Logronyo, Aurora-Baracaldo.

OSASUNA, DE PAMPLONA

Table with 2 columns: Team and Score. Includes Osasuna, Baracaldo, Erandi, Logronyo, Aurora.

Tercer grup A

Table with 2 columns: Team and Score. Includes Gim. València-Saguntí, Llevant, de València.

Quart grup A

Table with 2 columns: Team and Score. Includes Nacional, de Madrid.

Quart grup B

Table with 2 columns: Team and Score. Includes Hercules, d'Alacant.

LES ELIMINATORIES DE LA TERCERA DIVISIÓ

El sorteig per a l'eliminació de la Tercera divisió efectuat per la Nacional ha estat el següent: A Alacant (Hércules-Nacional) A València (Sabadell-Llevant). Aquests encontres es jugaran diumenge vinent; el dia 13 de març es repetiran en terreny adversari.

PRIMERA DIVISIÓ

Table with 2 columns: Team and Score. Includes Athletic de Bilbao, F. C. Barcelona.

Si hom tingüés dubte que l'Atlètic de Bilbao posseïx el millor conjunt d'Espanya, tindria la resposta en l'encontre d'ahir. Serenament, sense deixar-se impressionar per la transcendència del partit, els campions d'Espanya s'imposaren francament al Barcelona i li arrabassaren els dos punts en liti que tan necessaris eren al Barcelona per seguir ocupant els primers llocs. La rapidesa i el conjunt que palesaren els vencedors no pogué ésser contrarrestats pel Barcelona, la línia mitgera del qual, especialment, es baté sempre a la defensiva, amb poca fortuna, bo i obligant a la defensa a treballar amb intensitat a Nogués a realitzar jugades de veritable mèrit.

A la primera part, que acabà amb la diferència de 2 a 1 a favor de l'Atlètic, hom ja pogué veure la superioritat dels bilbaïns, els quals, si bé no dominaren amb més intensitat que el Barcelona, en canvi llurs avenços donaren sempre més gran sensació de perill, per la facilitat amb què passaven les línies defensives dels catalans. A principis de la segona part continuà dominant l'Atlètic lleugerament, i un cop obtingué el tercer gol, es lliurà a una ordenada defensiva, car dominà intensament el Barcelona, el qual no pogué marcar. La concessió per Escartín del segon gol atlètic, i que donà lloc a un veritable conflicte, puix que es llençà el públic al camp, el qual hagué d'ésser aclarit pels guardies d'assalt, es desmoralitzà el Barcelona i el joc s'endurí i perdé tota la seva qualitat. El millor del partit foren els trenta primers minuts, durant els quals es jugà un tren enorme, que no fou després sostingut.

Blasco, a la porta de l'Atlètic, estigué molt bé, secundat també immillorablement per la defensa. A la línia mitgera, el millor Roberto, sense que desmereïessin els altres. La davantera fou la millor línia dels bascos, i Lafuente, Iraragorri i Gorostiza foren llurs millors

El dimecres al Nou Món

Una nova actuació del boxador-torejador a Barcelona

Alvar Santos, el boxador i torejador alhora, de gran cartell a París i recentment vencedor del campió d'Espanya de la seva categoria, reapareixerà davant del nostre públic, el vinent dimecres. El seu adversari serà Ricard Alís, qui actualment boxa dins els migs forts, i a qui en aquesta categoria la Federació Catalana ha concedit la challenge.

En aquesta vetlla hi haurà la revenja Riambau-Torres, que ha desvetllat un gran interès, justificat sens dubte, perquè aquest combat pot alterar els llocs en què són classificats ambdós boxadors. No hi mancarà tampoc un combat de pesos forts on es presentarà a Barcelona el boxador italià Scialino, ex-campió aficionat d'Itàlia i que com a professional compta amb un bon rècord, en el qual sobresurt una victòria per k. o. damunt Rivara. El seu adversari serà El Morito, que en cada combat acusa una millora en la seva forma. Fort encaixador i bon batallador, ben segur que el vencedor d'Olangua ens donarà una idea exacta de la valor de l'italià.

AHIR A ZURICH

YOUNG PÉREZ VENC L'ALEMANY SCHAEFFER

Zurich, 28. — El boxador Young Pérez ha vençut l'alemany Schaeffer, per punts, en un encontre molt igualat, durant el qual els dos boxadors foren molt aplaudits. — Fabra.

MURALL BOXARA CONTRA TAU SAUVAGE A ROUEN

Paris, 28. — El boxador panyol Murrall lluitarà amb Charly Sauvage, el dia 10 de març, a Rouen.

BERNASCONI VOL RECORRER EL TÍTOL QUE LI ARRABASSA CARLES FLIX

Milán, 28. — S'ha confirmat que l'empresari Petit Ring organitzarà el matx entre l'italià Bernasconi i el romanès Popesco, per al títol de campió d'Europa dels gallins. L'encontre es farà el dia 20 de març.

Segons es recordarà, l'italià ja fou campió d'Europa d'aquesta categoria i en fou desposseït per l'espanyol Carles Flix.

El Concurs d'hivern del Club Natació Barcelona

Ahir, al Club Natació Barcelona, se celebrà la jornada corresponent al Concurs hivernal entre els equips A i D del grup B. S'obtingueren els següents resultats:

GRUP B

A, 77; D, 59. Cursa 100 metres, lliure. Antoni Sabata, A, en 1 m. 14 s.; Ricard Canela, A, en 1 m. 14 s. 8/10; Antoni Rosés, D, en 1 m. 17 s. 8/10; i Amadeu Alexandre, D, en 1 m. 18 s. 2/10.

Cursa 100 metres, braça

Auréli Buadas, D, en 1 m. 33 s. 4/10; Han Heidenreich, D, en 1 m. 46 s. 4/10; Ramon Torrents, A, en 1 m. 48 s. 8/10; i Felix Marimon, A, en 1 m. 54 s.

Cursa 100 metres, esquena

Narcís Martí, A, en 1 m. 28 s. 8/10; Alfred Dorca, A, en 1 m. 35 s. 8/10; Joan Guardans, D, en 1 m. 42 s.; i Joan Calvis, D, en 2 m. 12 s. 4/10.

Cursa 4x200, lliure

Bonacasa, Cabrcjas, Martí i Sabater, A, en 12 m. 24 s. 2/10. Alexandre, Heidenreich, Calvis i Nubiola, D, en 15 m. 11 s. 4/10.

Partit de water-polo

Equip A: Jimenez, Torrents, Nubiola, Sabata, Canela, Molleví i Bonacasa, 3 gols. Equip D: Klett, Calvis, Nubiola, Rosers, Alexandre, Buadas i Guardans, 1 gol.

EL FESTIVAL D'AHIR AL CLUB BASCONIA-NOVETATS A BENEFICI D'ELS HOSPITALS DE BARCELONA

El públic va correspondre a la crida del festival benèfic a favor dels Hospitals de Barcelona organitzat pel Club Basconia Novetats. Van contribuir també al seu fi altruista l'As de la pilota petita Irigoyen II i el notable jugador Ulloa i altres aficionats. Va donar encara més brillantor a la festa la presència de la senyoreta Teresina Daniel «Miss Espanya», que fou obsequiada amb una toia de flors, demostrant així que posseïx gentilesa de cor. El popular Torsky, propagandista a favor dels Hospitals, també hi era. El ordre i resultats de les partides foren: Concurs grup B. — Icart-Font (28); Sarró-Renom (40). Infantil. — Gabriel-Erdoza I (31); Bilbao-Salsamendi I (35). Llopert A-Riquelme (40); Garate-Steegmann (30). Bo E.-Irigoyen II (39); Costa II-Berrondo-Ulacia (40).

GERARDIN, GUANYA EL D'HIVERN, SEGUIT PER MICHARD

Paris, 28. — El Criterium ciclista d'hivern, de velocitat, ha estat guanyat pel corredor Gerardin, qui arribà a la meta seguit de prop pel seu contrincant Michard.

L'ITALIA BARAL GUANYA EL GRAN PREMI DE LA CIUTAT DE NIÇA

Niça, 28. El Gran premi ciclista de la ciutat de Niça, de 140 quilòmetres, ha estat guanyat pel corredor italià Baral, qui féu el recorregut en 5 h. 10 m. 2 s., seguit de molt a prop per Ribaldi. — Fabra.

El XVII Campionat d'Espanya de Cross-Country

EL GUIPUSCOA CIALCETA, CAMPIO

La Federació Guipuscoana conquistà el trofeu Alcalá-Zamora

San Sebastian, 28. — Amb un temps esplèndid i una animació extraordinària, ha estat efectuat el campionat d'Espanya de cross country, disset dels celebrats fins ara. Guipúscoa s'emportà el campionat per equips i el campionat individual. Entrà vencedor a la meta Gialceta. La victòria de Guipúscoa fou brillant.

La classificació individual ha estat la següent: 1.º, Gialceta, de Guipúscoa, en 42 m. 14 s. 2/5. 2.º, Artur Peña, de Biscaia, en 42 m. 29 s. 3.º, Palau, de Catalunya, en 42 m. 30 s. 1/5. 4.º, Cilleruelo, de Guipúscoa, en 42 m. 54 s. 1/5. 5.º, Coll de Guipúscoa, en 43 m. 2 s. 6.º, Blanco, de Castella, en 43 m. 9 s. 1/5. 7.º, Ruiz, de Guipúscoa; 8.º, Gràcia, de Catalunya; 9.º, antacana, de Catalunya; 10.º, Delgado, de Biscaia; 11.º, Azebal, de Guipúscoa; 12.º, Bellmunt, de Catalunya; 13.º, Iradi, de Guipúscoa; 14.º, Pérez, d'Aragó; 15.º, García, de Guipúscoa; 16.º, Cases, de Catalunya; 17.º, Suescun, de Guipúscoa; 18.º, Borrás, de Catalunya; 19.º, Iriarte, de Guipúscoa; i 20.º, Pachon, d'Andalusia.

COPA ALCALA ZAMORA

La classificació per equips regionals ha estat la següent: 1.º, Guipúscoa, 1-4-5-7-11 = 28 punts. Copa del President de la República. 2.º, Catalunya, 3-8-9-12-16 = 48 punts. Copa del president del Consell. 3.º, Biscaia, 66 punts. 4.º, Castella, 71 punts.

CLASSIFICACIÓ GENERAL

1. Manuel Andreu, Sarrià Esportiu, 19 m. 43 s. 2. Emili Miralpeix, Barcelona. 3. Marian López, Bloc Obrer i Camperol. 4. Alexandre Torres, Tagamanent. 5. Josep Cortés, Colomena. 6. Vicenç Queral, Aire Lliure. 7. Jaume Bacía, Sarrià Esportiu. 8. Bernat Olaya, Tagamanent. 9. Josep Nogué, Aragó. 10. Héctor Urra, Barcelona. 11. Josep Balart, Aragó; 12. Jaume, de Catalunya; 13. Suescun, de Guipúscoa; 14. Borrás, de Catalunya; 15. Iriarte, de Guipúscoa; i 20. Pachon, d'Andalusia.

CLASSIFICACIÓ PER CLUBS

1. Sarrià Esportiu, 1 + 7 + 12 + 14 + 17 = 51. 2. Tagamanent, 4 + 8 + 13 + 15 + 18 = 58. 3. F. C. Barcelona, 2 + 10 + 19 + 23 + 25 = 79. 4. Colomena, 5 + 16 + 20 + 30 + 33 = 104. 5. Bloc Obrer i Camperol, 3 + 21 + 27 + 28 + 29 = 108. 6. Aire Lliure, 6 + 22 + 24 + 26 + 31 = 109. 7. A. C. F. Aragó, 9 + 11 + 32 + 34 + 35 = 121.

L'ACTUACIÓ DE LA UNIÓ DE SINDICATS AGRÍCOLES DE CATALUNYA

Ahir, al matí, al teatre Ateneu de Guissona, se celebrà un important acte d'afirmació sindical agrícola de la U. S. A. amb motiu de l'assemblea general ordinària, secció de cerealicultura, convocada pel Sindicat Agrícola de Guissona i comarca. A l'hora de començar, el teatre de l'Ateneu de Guissona, on se celebrà l'acte, es trobava ja atapeït de públic. Ocupaven la presidència el senyor Carles Jordà, del Sindicat de Figueras i president de la U. S. A.; el senyor Vidal, president del Sindicat Agrícola de Cervera; el senyor Pere Cabot, de la Federació de Sindicats del litoral, i el senyor Ramon Paner, president del Sindicat de Guissona.

amb la farina a poder dels forners de la península — i que no ha comptat en aquesta següent — n'hi hauria prou per arribar a la nova collita.

A continuació, el senyor Pere Cabot, de la Federació de Sindicats del litoral, saluda els pagessos de la Segarra en nom dels agricultors de la marina. Seguidament demostrà la necessitat de la unió de tots els productors de la terra, i explicà algunes de les principals millores aconseguïdes per la U. S. A. C. Entre elles — afegeix el senyor Cabot — hi ha la constitució de la Mútua, de la qual ja n'ha parlat el senyor Vidal; l'arranjament de la penya al Sindicat de Cervera, i darrerament l'haver aconseguit per primera vegada, segons l'informe dels productors, l'exportació de la patata primerenca.

El senyor Cabot acabà el seu parlament donant compte de la reunió, a Madrid, dels productors de la remolatxa, recomanant la creació del Comitè de remolatxa dintre la U. S. A. C. A continuació l'Assemblea elegida unànimement el Comitè de Cereals, que l'integren els senyors Antoni Joan, de la Ràpita; Josep Carbó, de Perelada; Pignatelli, de Tordera; Ramon Vidal, de Cervera; i Ramon Paner, de Guissona.

Resumí l'acte el senyor Jordà, president de la U. S. A., qui, amb un brillant parlament, remarcà la importància de la Unió de Sindicats Agrícoles de Catalunya. A Rússia — digué el senyor Jordà — després de la revolució, solament han restat sostingudes les Cooperatives de Producció. Diu que forçosament han d'existir instruments que, al costat de la raó, s'encaminin a la realitzacions que es considerin necessàries pels productors de la terra.

En un país com Catalunya, on l'individu en el camp ha donat de sí tot el que podia donar amb el seu treball, cal que els Sindicats coronin l'esforç dels homes. Abans d'acabar, el senyor Jordà donà compte a l'assemblea, dels actes que se celebraran pròximament. Figura la de ramaderia el dia 5 de març, a Manresa; el dia 13, el del comitè fruiter, a Sant Boi; el dia 20, d'horticultors, a Vilassar de Mar; el dia 3 d'abril, el d'olis, a Borges Blanques, i la reunió de tots els comitès, que se celebrarà el dia 17, a Barcelona.

L'acte es clougué prop de les dues de la tarda, regnà en el seu transcurs gran entusiasme, i foren molt aplaudits tots els oradors.

FANTASIO

Avui, dilluns, 4 tarda i 10 nit: Noticiari Fox; Per una mujer (dubuitos). Exit de la producció russa El camino de la vida.

XILE CIN MA

(Passeig de Sant Joan, cantonada Rosselló. — Aparell Western Elèctric) Avui, sessió continua, des de dos quarts de cinc: Revista Paramount; Dibujos sonors; Sólo te he querido a ti (sonora), per Mady Christians; Papa, piernas largas (sonora), per Janet Gaynor. — Dijous: La pura verdad (en espanyol), per Enriqueta Serrano.

AVUI, dilluns, nit

Únic concert del célebre guitarrista SEGOVIA PALAU MÚSICA CATALANA exclusivament per als socis de l'Associació Cultura Musical Inscripcions: Claris, 43. — I a la nit, al Palau

CINE PRINCIPAL PALACE

(Aparell Western Elèctric) Avui, dilluns, sessió continua des de les 4: Revista Paramount (en espanyol); A la casa del millón (sonora); Any, chófer, per Amy Ondra. — Dijous: Ordenes secretas, per Brigitte Helm.

SALONS CINÉS

Tivoli Avui, dilluns, 4 tarda i 10 nit: Camarotes de lujo (en espanyol), per Norman Lowe i Lois Moran (4.05 i 6.25 tarda, 11.10 nit).

Femina

Avui, dilluns, 4 tarda i 10 nit: Paris Béguin, per Jane Moreno (4.05 i 6.10 tarda, 10.50 nit).

Krsaal

Avui, dilluns, 4 tarda i 10 nit: Aensado, per Lew Aynes i Consueve Tobin (4.38 i 6.45 tarda, 11.05 nit); Guerra en el cuartel, per Hin Summerville (4.05 i 5.10 tarda, 10.22 nit).

Capitol

Avui, dilluns, 4 tarda i 10 nit: Los hijos de la calle, per Gaby Morlay i Victor Franzen (4.05 i 6.35 tarda, 11.04 nit).

Ca'lun a

Avui, dilluns, 4 tarda i 10 nit: Carne de cabaret (en espanyol), per Ramon Perea i Lupita Tovar (4.05 i 5.17 tarda, 10.52 nit).

Lido Cinema

Avui, dilluns, 4 tarda i 10 nit: Anna Christie, per Greta Garbo i Charles Bickford (4.05 i 6.10 tarda, 10.45 nit).

La alegría de vivir, la alegría de amar...

CHEVALIER en la delicada i picaresca opereta de LUBITSCH

EL TENIENTE SEDUCTOR

Opereta Paramount musicada per STRAUS al COLISEUM

COLISEUM

Hom despata localitats numerades a comptaduria, sense augment de preu, per dimarts, dimecres i dijous, nit.

CINEMA RAMBLAS

(Abans Príncep Alfons) Rambla del Centre, 36 i 38. Telèfon 18972. Avui, CÒMICA (muda); Noticiari sonor Fox, Bésame otra vez, superproducció sonora. Atracció sonora

FATALITAT

Genial creació sonora de la suggestiva M. DIETRICH Sessió continua

COLISEUM

Avui, tarda, continua de 4 a 8. Nit, a les 10: REVISTA PARAMOUNT, DIBUIX I EL TENIENTE SEDUCTOR, per MAURICI CHEVALIER, Claudette Colbert i Miriam Hopkins. Direcció: Lubitsch.

CINEMA PARÍS

Tarda, 4.30. Nit, 9.45. REVISTA (en espanyol). BERNICE CLAIRE en Bésame otra vez. MARLENE DIETRICH en FATALIDAD, amb VICTOR Mc. LAGLEN.

CAP OBRA...

ha promogut tan comentari ni tan elogiosos comentaris

EL CAMINO DE LA VIDA

primer film rus parlat i cantat n'ed Uel'í-oola sense comparació

FANTASIO

Únic concert del célebre guitarrista SEGOVIA PALAU MÚSICA CATALANA exclusivament per als socis de l'Associació Cultura Musical Inscripcions: Claris, 43. — I a la nit, al Palau